

смъло издигнаха кръста, почнаха (умалень, разбира се) да го носят на гърди, да го слагат въ храмоветъ, па гордо и високо казаха: на такъвъ кръсть умръ нашиятъ учитель за правда, миръ, братство и обичъ. Като е така, кръстътъ вече нѣма да означава позорна смърть, а ще означава новъ животъ. Кръстътъ, дѣто се появи, показва любовъ, а не омраза; миръ, а не война; чистота, а не порочность; свобода, а не тирания; милостъ, братство, а не жестокость.

Ето това докара кръстната смърть на Христа, който се пожертвува за правдата, свободата и братството. Константинъ Велики въ 315 година, като разбра, че кръстътъ е нѣщо свето, високо, мило, издал заповѣдъ да не се наказва вече никой на разпъване. И оттогава кръстната смърть вече не сѫществува.

Исусъ Христосъ се е родилъ въ тридесетата година отъ даруването на първия римски императоръ Августъ. Той живѣ и проповѣдва прѣзъ царуването на Теберия (втория императоръ). Когато го разпнаха на кръста, той бѣ 30-годишенъ. Оттогава до днесъ сѫ се изминали 1882 год. а отъ раждането му 1912 год.

